

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
יומא-שבעת ימים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בשלמא תרומה גדולה לא												ח:
לפי ששלח בכל גבולי ישראל וראה שאין מפרישין אלא תרומה גדולה בלבד.	דתניא:									⚡		ט:
מעשר ראשון ומעשר עני נמי לא - המוציא מחבירו עליו הראיה.										⚡		ט:
אלא מעשר שני, נפרשו ונסקו, וניכלוהו בירושלים										⚡		ט:
מתוך שפרהדרין הללו חובטין אותן כל שנים עשר חדש, ואומרים להן: מכרו בזול, מכרו בזול לא אשרחונהו רבנן.	עולא:									!		ט:
מאי פרהדרין										^		ט:
פורסי.										!		ט:
מאי דכתיב (משלי י) יראת ה' תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה, יראת ה' תוסיף ימים - זה מקדש ראשון, שעמד ארבע מאות ועשר שנים ולא שמשו בו אלא שנים עשר כהנים גדולים, ושנות רשעים תקצרנה - זה מקדש שני, שעמד ארבע מאות ועשרים שנה, ושמשו בו יותר משלש מאות כהנים. צא מהם ארבעים שנה ששמש שמעון הצדיק, ושמונים ששמש יוחנן כהן גדול, עשר ששמש ישמעאל בן פאבי, ואמרי לה אחת עשרה ששמש רבי אלעזר בן חרסום - מכאן ואילך צא והשוב: כל אחד ואחד לא הוציא שנתו.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											ט:
וכל כך למה לפי שהיו לוקחין אותה בדמים	רבי יוחנן בן תורתא:											ט:
תרכבא דדינרי עיילה לה מרתא בת בייתוס לינאי מלכא עד דאוקמיה ליהושע בן גמלא בכהני רברבי	דאמר ר' אסי:											ט:
מפני מה הרבה שילה - מפני שהיו בה שני דברים, גלוי עריות ובזיון קדשים.	ואמר רבי יוחנן בן תורתא:											ט:
גלוי עריות - דכתיב (שמואל א ב) ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר יעשון בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבון את הנשים הצבאות פתח אהל מועד.												ט:
כל האומר בני עלי חטאו - אינו אלא טועה	ואף על גב דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר									⚡		ט:
מתוך ששהו את קניניהן, מיהא מעלה עליהן הכתוב כאילו שכבום.										!		ט:
בזיון קדשים - דכתיב (שמואל א ב) גם בטרם יקטרון את החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות לכהן ולא יקה ממך בשר מבשל כי אם חי ויאמר אליו קטר יקטרון כיום החלב וקה לך כאשר תאוו נפשך ואמר לו כי עתה תתן ואם לא לקחת בחזקה ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את פני ה' כי נאצו האנשים את מנחת ה'.												ט:
מקדש ראשון מפני מה חרב?												ט:
מפני שלשה דברים שהיו בו: עבודה זרה, וגלוי עריות, ושפיכות דמים.										!		ט:
עבודה זרה - דכתיב (ישעיהו כח) כי קצר המצע מהשתרע												ט:
מאי קצר המצע מהשתרע?										^		ט:
קצר מצע זה מהשתרע עליו שני רעים כאחד.	רבי יונתן:									!		ט:
(ישעיהו כח) והמסכה צרה כהתכנס												ט:
כי מטי רבי יונתן להאי קרא בכי	רבי שמואל בר נחמני:									○		ט:
מאן דכתיב ביה (תהלים לג) כנס כנד מי הים, נעשית לו מסכה צרה	אמר: [רבי יונתן]											ט:
גלוי עריות - דכתיב (ישעיהו ג) ויאמר ה' יען כי גבהו בנות ציון ותלכנה נטויות גרון ומשקרות עינים הלוך וטפוף תלכנה וברגליהן תעכסנה.												ט:
יען כי גבהו בנות ציון - שהיו מהלכות ארוכה בצד קצרה												ט:
ותלכנה נטויות גרון - שהיו מהלכות בקומה זקופה												ט:
ומשקרות עינים - דהוו מליין כוחלא עיניהן												ט:
הלוך וטפוף תלכנה - שהיו מהלכות עקב בצד גודל												ט:

<p>◆ חולקים-disputants</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראייה-proof</p>
--	---

		Talmud Navigator																		
		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																
יומא-שבעת ימים		מימרא																		
	וברגליהן תעכסנה																			ט:
	שהיו מביאות מור ואפרסמון ומניחות במנעליהן ומהלכות בשוקי ירושלים, וכשמגיעות אצל בחורי ישראל בועטות בקרקע ומתזות עליהן, ומכניסין בהן יצר הרע כארס דעכנא.		רבי יצחק:																	ט:
	שפיכות דמים - דכתיב (מלכים ב כא) וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלים פה לפה.																			ט:
	רשעים היו אלא שתלו בטחונם בהקדוש ברוך הוא, דכתיב (מיכה ג) ראשיה בשחד ישפטו וכהניה במחיר יורו ונביאיה בכסף יקסמו ועל ה' ישענו לאמר הלא ה' בקרבנו לא תבוא עלינו רעה. לפיכך הביא עליהן הקדוש ברוך הוא שלש גזרות כנגד שלש עבירות שבידם, שנאמר (מיכה ג) לכן בגללכם ציון שדה תחרש וירושלים עייר תהיה והר הבית לבמות יער.																			ט:
	אבל מקדש שני, שהיו עוסקין בתורה ובמצות וגמילות חסדים מפני מה חרב?																			ט:
	מפני שהיתה בו שנאת חנם - ללמדך ששקולה שנאת חנם כנגד שלש עבירות: עבודה זרה, גלוי עריות, ושפיכות דמים.																			ט:
	ובמקדש ראשון לא היה ביה שנאת חנם? והכתיב (יחזקאל כא) מגורי אל חרב היו את עמי לכן ספק אל ירד.																			ט:
	אלו בני אדם שאוכלין ושותין זה עם זה, ודוקרין זה את זה בהרבות שבלשונם		ואמר רבי אלעזר:																	ט:
	ההיא בנשיאי ישראל הוא, דכתיב (יחזקאל כא) זעק והילל בן אדם כי היא היתה בעמי.																			ט:
	זעק והילל בן אדם יכול לכל? תלמוד לומר: היא בכל נשיאי ישראל.		ותניא:																	ט:
	ראשונים שנתגלה עונם - נתגלה קצם, אחרונים שלא נתגלה עונם - לא נתגלה קצם.		רבי יוחנן ורבי אלעזר:																	ט:
	טובה צפורנן של ראשונים מכריסו של אחרונים.		רבי יוחנן:																	ט:
	אדרבה, אחרונים עדיפי, אף על גב דאיכא שעבוד מלכות - קא עסקי בתורה		אמר ליה ריש לקיש:																	ט:
	בירה תוכיה, שחזרה לראשונים ולא חזרה לאחרונים.		אמר ליה: [רבי יוחנן]																	ט:
	ראשונים גדולים או אחרונים גדולים?		שאלו את רבי אלעזר:																	ט:
	תנו עיניכם בבירה.		אמר להם: [רבי אלעזר]																	ט:
	עדיכם בירה.		איכא דאמרי, אמר להם: [רבי אלעזר]																	ט:
	ריש לקיש הוי סחי בירדנא, אתא רבה בר בר חנה יהב ליה ידא.																			ט:
	אלהא סנינא לכו, דכתיב (שיר השירים ה) אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז, אם עשיתם עצמכם כחומה ועליתם כולכם בימי עזרא - נמשלתם ככסף, שאין רקב שולט בו, עכשיו שעליתם כדלתות נמשלתם כארז שהרקב שולט בו.		אמר ליה: [ריש לקיש]																	ט:
	מאי ארז?																			ט:
	ססמגור.		עולא:																	ט:
	מאי ססמגור?																			ט:
	בת קול.		רבי אבא:																	ט:
	משמתו נביאים האחרונים חגי זכריה ומלאכי נסתלקה רוח הקודש מישראל, ועדיין היו משתמשין בבת קול.		כדתניא:																	ט:
	וריש לקיש מי משתעי בהדי רבה בר בר חנה? ומה רבי אלעזר דמרא דארעא דישראל הוה, ולא הוה משתעי ריש לקיש בהדיה, דמאן דמשתעי ריש לקיש בהדיה בשוק יהבו ליה עיסקא בלא סהדי, בהדי רבה בר בר חנה משתעי?																			ט:
	שדי גברא בינייהו, או ריש לקיש הוה וזעירי, או רבה בר בר חנה הוה ורבי אלעזר.		רב פפא:																	ט:
	לאו היינו טעמא, דאי נמי סליקו כולהו בימי עזרא לא הוה שריא שכינה במקדש שני, דכתיב (בראשית ט) יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם - אף על גב דיפת אלהים ליפת - אין השכינה שורה אלא באהלי שם.		כי אתא [ריש לקיש] לקמיה דרבי יוחנן אמר ליה:																	ט: